

**ԶԻՆԱԿԱՆ ԴԱՍԱԿԱՆ
ՊՈԵԶԻԱ**

Թան դինաստիա

Երևան 2017

**ՄԵՐ ԲԱՐԵԿԱՄՐԵՐԻ ՀԱՐՈՒՏ ԵՎ
ԲԱԶՄԱԶԱՆ ՊՈԵԶԻԱՆ**

Հարգիք ընթերցող, բո սեղանին է մեր հին բարեկամ ջին ժողովրդին առնչվող հերթական գիրքը:

Այս անգամ այն բանաստեղծական ժողովածու է և ներկայացնում է Շան դինաստիայի պատման: Այն շատ հարուստ է եղել՝ 300 հայտնի բանաստեղծների ավելի քան 40 հազար ստեղծագործությունների 900 հատոր: Դրանք թեմատիկ բազմազանություն ունեն, ընդգրկում են տարբեր ոլորտներ, արտացոլում ինչպես իրականությունը, այնպես էլ բնության գեղեցկությունը, մարդկային խոհերն ու երազանքները: Այլ խոսքով, այս դինաստիայի պոեզիան առաջ անցնելով՝ քանդում է ժամանակի կապանցները, անցում կատարում տողիալական ու հայրենափրական թեմաներին, ցոյց տալիս ժողովրդի իրական կյանքը և պոեզիան մոտեցնում ժողովրդին:

Այս դինաստիայի բանաստեղծները պետական աշխարհի բերեցին խոհափիլիսոփայական բանաստեղծությունը, որում մարդը ծգուում

ՉԻՆԱԿԱՆ ԴԱՍՎԱԾ ՊՈԵԶԻԱ

համեմ՝ տիեզերքի փակ գաղտնիքներին, և բնույթան կախարդական երևոյթներն արտահայտում բանաստեղծական հետաքրքիր պատկերներով ու մեկնարամություններով:

Ուզում եմ աժիշտն օգտագործել և ընդօրինակել նախածեռնության՝ գիրքը Մեր գրադարաններին, իայ ընթեցողին նվիրելու համար իմ շնորհակալական խուցն ուղղել Հայաստանում Չինաստանի Հանրապետության դեսպանությանը, արտակարգ և լիազոր դեսպան Թիան Էրյունին: Շնորհակալությունն՝ նաև նախվիճնում հրատարակված «Չինական ժողովույթական հերիաֆներ», «Հին չինական առավետեր», «Չինական ճեպանկարներու գրքերի համար: Սա շատ կարևոր աշակեցություննէ ինչպես գրադարանների ֆոնդերի զարգացման, այնպես էլ չինական գրականության հանրայնացման գործում:

Արմեն Ամիրյան
«Հայկույթի նախարար»

ՀԻՆԱԿԱՆ ԴԱՍԱԿԱՆ ՊՈԵԶԻԱ

ՎԵՆ ՑՈՒՆ

ԳԻՇԵՐՈՒՄ ԵՄ ՃԻՒ ԼԵՇԱԵՐՈՒՄ

Այս բարձրագահ լեռների հետ
Ամպերն անգամ չեն մրցել դեռ,
Մուժն է ծածկել դաշտ, արահետ,
Չի երևում հեռուն արդեն:
Մերը փայլում է, մերը թաքնվում
Ծառնի մնջ լուսնյակը պառ,
Իսկ լեռներից այն կողմ՝ հեռվում,
Կապոյտ գնտն է հոսում դանդաղ:

ՉԻՆԱԿԱՆ ԴԱՍԱԿԱՆ ՊՈԵԶԻԱ

ԼՅՈՒ ՅՈՒԹԱՄԻ

ԼՃԱՓԻՆ

Լճափից հեռու դեպի արևմուտ
Հազիվ հյուսեցի և մի տաղավար,
Կանաչ պուրակում, խիտ ճյուղերի մօջ
Կտրեցի փոքրիկ բացատ ինձ համար:
Հասկացան մարդիկ, որ այդ պահին ինձ
Տանցում եր որիշ մի ցավ անանուն,
Որ փնտրում էի գեղեցիկ մի վայր՝
Տեսնելու լուսնյակն ինչպես է ելում: